TEISINGUMO TEISMO (aštuntoji kolegija) SPRENDIMAS

2025 m. spalio 9 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Teismų bendradarbiavimas civilinėse bylose – Reglamentas (ES) Nr. 1215/2012 – 7 straipsnio 1 punkto b papunkčio antra įtrauka – Specialioji jurisdikcija bylose, kylančiose iš sutarčių – Jurisdikciją turinčio teismo nustatymas – Vartotojo ir verslininko sudaryta vežimo oro transportu sutartis – Keleivio reikalavimas atlyginti žalą, atsiradusią dėl atidėto skrydžio – Šio reikalavimo perleidimas skolų išieškojimo bendrovei – Ieškinys dėl kompensacijos, kurį perėmėjas pareiškė oro vežėjui orlaivio išvykimo vietos teisme – Atitinkamos prievolės įvykdymo vieta – Vieta valstybėje narėje, kurioje pagal sutartį paslaugos buvo arba turėjo būti suteiktos“

Byloje C-551/24

dėl *Sąd Okręgowy w Krakowie* (Krokuvos apygardos teismas, Lenkija) 2024 m. rugpjūčio 1 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2024 m. rugpjūčio 14 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Deutsche Lufthansa AG

prieš

Airhelp Germany GmbH,

TEISINGUMO TEISMAS (aštuntoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkė O. Spineanu-Matei (pranešėja), teisėjai S. Rodin ir N. Piçarra),

generalinis advokatas N. Emiliou,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

– *Deutsche Lufthansa AG*, atstovaujamos *radca prawny* M. Korcz,

– *AirHelp Germany GmbH*, atstovaujamos *adwokaci* P. P. Gad ir K. Żbikowska,

– Lenkijos vyriausybės, atstovaujamos B. Majczyna,

* Proceso kalba: lenkų.

– Europos Komisijos, atstovaujamos J. Hottiaux ir S. Noë,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2012 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1215/2012 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo (OL L 351, 2012, p. 1) 7 straipsnio 1 punkto b papunkčio antros įtraukos ir 5 punkto išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant Vokietijoje buveinę turinčių bendrovių *Deutsche Lufthansa AG* (toliau – *Lufthansa*) ir *AirHelp Germany GmbH* (toliau – *AirHelp*) ginčą dėl pastarosios bendrovės, perėmusios keleivio reikalavimą atlyginti žalą dėl skrydžio atidėjimo, pirmajai bendrovei Lenkijos teisme pareikšto ieškinio dėl pinigų sumokėjimo.

Teisinis pagrindas

3 Reglamento Nr. 1215/2012 15 ir 16 konstatuojamosiose dalyse nurodyta:

„(15) jurisdikcijos taisyklės turėtų būti ypač nuspėjamos ir pagrįstos principu, pagal kurį jurisdikcija paprastai nustatoma pagal atsakovo nuolatinę gyvenamąją (buveinės) vietą. Todėl turėtų visada galioti ši jurisdikcijos nuostata, išskyrus keletą aiškiai nustatytų atvejų, kai ginčo objektas arba šalių autonomija pateisina kitą siejamąjį kriterijų. Juridinio asmens buveinės vieta turi būti apibrėžta autonomiškai, siekiant didesnio bendrų taisyklių skaidrumo ir norint išvengti jurisdikcijų kolizijos;

(16) jurisdikcija turėtų būti nustatoma ne tik pagal atsakovo nuolatinę gyvenamąją (buveinės) vietą, bet ir pagal kitą alternatyvų jurisdikcijos pagrindą, atsižvelgiant į glaudų ryšį tarp teismo ir bylos arba siekiant padėti tinkamai vykdyti teisingumą. Glaudaus ryšio reikalavimas turėtų užtikrinti teisinį tikrumą ir padėti išvengti galimybės pareikšti atsakovui ieškinį valstybės narės, kurios jis negalėjo pagrįstai numatyti, teisme. Tai ypač svarbu sprendžiant ginčus, susijusius su nesutartinėmis prievolėmis, kylančiomis iš privatumo ir asmeninių teisių, įskaitant šmeižtą, pažeidimų[.]“

4 Šio reglamento II skyrius „Jurisdikcija“, be kita ko, apima 1 skirsnį „Bendrosios nuostatos“ ir 2 skirsnį „Specialioji jurisdikcija“. Šio reglamento tame 1 skirsnyje esančio 4 straipsnio 1 dalyje nurodyta:

„Pagal šį reglamentą asmenims, kurių nuolatinė gyvenamoji (buveinės) vieta yra valstybėje narėje, ieškiniai turi būti pareiškiami tos valstybės narės teismuose, neatsižvelgiant į šių asmenų pilietybę.“

5 Šio reglamento 5 straipsnio 1 dalyje, kuri taip pat yra tame 1 skirsnyje, numatyta:

„Asmenims, kurių nuolatinė gyvenamoji (buveinės) vieta yra valstybėje narėje, kitos valstybės narės teismuose ieškiniai gali būti pareiškiami tik taikant šio skyriaus 2–7 skirsniuose nustatytas taisykles.“

6 Reglamento Nr. 1215/2012 7 straipsnyje, esančiame II skyriaus 2 skirsnyje, nustatyta:

„Asmeniui, kurio nuolatinė gyvenamoji (buveinės) vieta yra valstybėje narėje, ieškinys kitoje valstybėje narėje gali būti pareikštas:

1) a) bylose, kylančiose iš sutarčių – atitinkamos prievolės įvykdymo vietos teismuose;
   b) pagal šią nuostatą ir jeigu nesusitarta kitaip, atitinkamos prievolės įvykdymo vieta yra:

   – parduodant prekes – vieta valstybėje narėje, kurioje pagal sutartį prekės buvo ar turėjo būti pateiktos,

   – teikiant paslaugas – vieta valstybėje narėje, kurioje pagal sutartį paslaugos buvo arba turėjo būti suteiktos,
   c) jeigu b punktas netaikomas, taikomas a punktas;

<…>

5) ieškiniai, susiję su filialo, atstovybės arba kitokio padalinio veikla, – tokio filialo, atstovybės arba kitokio padalinio buvimo vietos teismuose;

<…>“

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

7 Iš Teisingumo Teismo turimos bylos medžiagos matyti, kad 2023 m. balandžio 4 d. *AirHelp* pareiškė *Sąd Rejonowy dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie* (Krokuvos Krovodžos apylinkės teismas, Lenkija) ieškinį bendrovei *Lufthansa*, kuriuo siekė iš jos prisiteisti 250 eurų sumą su teisės aktuose nustatytais delspinigiais kaip kompensaciją, mokėtiną keleiviui dėl šios oro transporto bendrovės vykdyto skrydžio iš Krokuvos atidėjimo.

8 *Lufthansa* pateikė protestą dėl šio teismo išduoto mokėjimo įsakymo ir prieštaravimą, grindžiamą tuo, kad tas teismas neturi tarptautinės jurisdikcijos.

9 2023 m. gruodžio 5 d. nutartimi tas teismas atmetė jurisdikcijos nebuvimu grindžiamą prieštaravimą ir protestą.

10 *Lufthansa* apskundė šią nutartį *Sąd Okręgowy w Krakowie* (Krokuvos apygardos teismas, Lenkija), prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui. Grįsdama apeliacinį skundą *Lufthansa* nurodė, kad *Sąd Rejonowy dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie* (Krokuvos Krovodžos apylinkės teismas) negalėjo grįsti savo tarptautinės jurisdikcijos nagrinėti ieškinį dėl kompensacijos nei Reglamento Nr. 1215/2012 7 straipsnio 1 punkto b papunkčio antra įtrauka, nei 5 punktu, nes pagrindinės bylos šalys nėra saistomos vežimo sutarties. *AirHelp* reikalavimas kilo iš su keleiviu sudarytos skolinio reikalavimo perleidimo sutarties, nes tik pastarasis su *Lufthansa* yra sudaręs vežimo sutartį.

11 *Lufthansa* teigimu, pagal šio reglamento 4 straipsnio 1 dalyje numatytą bendrąją jurisdikcijos taisyklę tik Vokietijos teismai turi jurisdikciją nagrinėti tokį ieškinį.

12 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pažymi, kad jis privalo bet kurioje proceso stadijoje net savo iniciatyva išnagrinėti klausimą dėl savo tarptautinės jurisdikcijos.

13 Šiuo tikslu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui kyla klausimų dėl Reglamento Nr. 1215/2012 7 straipsnio 1 punkto b papunkčio antros įtraukos ir 5 punkto taikymo nustatant teismą, turintį jurisdikciją nagrinėti ginčą, susijusį su skolos, kylančios iš vežimo oro transportu sutarties ir vartotojo, kuris yra šios sutarties šalis, perleistos skolų išieškojimo bendrovei, grąžinimu.

14 Tas teismas nurodo, kad Lenkijos teismų praktikoje pateikiami du šių nuostatų aiškinimo būdai. Dalyje jurisprudencijos laikomasi nuomonės, kad, neatsižvelgiant į skolinio reikalavimo perleidimo sutarties pobūdį pagal Lenkijos teisę, tos nuostatos leidžia pagrįsti Lenkijos teismų jurisdikciją nagrinėti tokį ginčą. Kitoje jurisprudencijos dalyje remiamasi šios sutarties ypatumais Lenkijos teisėje ir manoma, kad pagal tas nuostatas šie teismai neturi jurisdikcijos.

15 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nurodo, kad jurisprudencijoje, kurioje pritariama Lenkijos teismų jurisdikcijai, akcentuojamas glaudus ryšys tarp sutarties ir teismo, į kurį kreiptasi. Taigi, šių teismų jurisdikcija grindžiama ne subjektyviais argumentais, susijusiais su ginčo šalių statusu, o jo dalyku, t. y. reikalavimu grąžinti skolą, kylančiu iš paslaugų teikimo sutarties arba susijusiu su filialo, atstovybės ar kito padalinio veikla.

16 Šis teismas taip pat pažymi, kad iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos matyti, jog tam, kad būtų patenkintas reikalavimas, susijęs su vežimo oro transportu sutarties vykdymu, ieškovas gali pareikšti ieškinį atsakovo nuolatinės gyvenamosios vietos (buveinės) teisme pagal Reglamento Nr. 1215/2012 4 straipsnio 1 dalį arba vietos, kurioje paslaugos buvo ar turėjo būti suteiktos, teisme, t. y. atitinkamo orlaivio išvykimo arba atvykimo vietos kompetentingame teisme pagal šio reglamento 7 straipsnio 1 punkto b papunkčio antrą įtrauką. Su išlyga, kad tenkinamos šio reglamento II skyriaus 2 skirsnyje, kuriame yra 7 straipsnio 1 punkto b papunkčio antra įtrauka ir 5 punktas, numatytų specialiųjų jurisdikcijos taisyklių taikymo sąlygos, šios nuostatos taikomos net ir tuo atveju, kai ginčas vyksta tarp verslininkų.

17 Vis dėlto tas teismas mano, kad būtina išaiškinti šią išlygą, ir šiuo klausimu pažymi, kad pagal Reglamento Nr. 1215/2012 7 straipsnio 1 punktą jurisdikciją nagrinėti ginčą dėl sutarties turi atitinkamos prievolės įvykdymo vietos teismas. Tačiau reikalavimo perleidimo atveju kyla klausimas, ar ginčas susijęs su reikalavimu grąžinti skolą, kylančiu iš perleidimo sutarties, ar reikalavimu, kylančiu iš paslaugų teikimo sutarties, šiuo atveju – vežimo oro transportu sutarties.

18 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nurodo, kad pagal nacionalinę teisę kreditorius gali be skolininko sutikimo perleisti savo skolinį reikalavimą trečiajam asmeniui, nebent tai prieštarautų įstatymams, sutarties sąlygoms arba prievolės pobūdžiui. Tokio perleidimo dalykas yra kreditoriaus subjektinė teisė reikalauti iš skolininko įvykdyti prievolę, tačiau tai neapima kreditoriaus procesinių teisių, pavyzdžiui, teisės pateikti prieštaravimus dėl jurisdikcijos buvimo, senaties, įskaitymo, nebent tai numatytų reikalavimo perleidimo sutartis.

19 Tas teismas pažymi, kad iš pagrindinėje byloje nagrinėjamos skolinio reikalavimo perleidimo sutarties matyti, jog *AirHelp* įgijo tik teisę pareikšti ieškinį, kad būtų įvykdyta pareiga išmokėti kompensaciją perleidėjui. Vadinasi, negalima teigti, kad pagal šią sutartį *AirHelp* įgijo visas iš vežimo oro transportu sutarties kylančias teises, įskaitant procesines teises, kuriomis naudojasi perleidėjas kaip vartotojas.

20 Taigi, būtų galima teigti, kad verslininkas, kuris įgyja skolinį reikalavimą, kylantį iš vežimo oro transportu sutarties, negali pagrįstai remtis vien vežimo sutartimi, kuri sieja perleidėją su oro vežėju, kaip pagrindu pareikšdamas ieškinį dėl kompensacijos tam vežėjui, nes šio ieškinio pagrindas yra skolinio reikalavimo perleidimo sutartis, iš kurios jis kildina savo teisę pareikšti ieškinį. Kadangi perėmėjas nėra vežimo oro transportu sutarties šalis, sutartiniai santykiai saisto perleidėją ir perėmėją, o ne perėmėją ir oro vežėją, turintį įvykdyti iš vežimo sutarties kylantį skolinį reikalavimą.

21 Tokiu atveju *AirHelp* negali pasinaudoti jurisprudencija, susijusia su jurisdikcija vežimo oro transportu sutarties srityje, ir remtis Reglamento Nr. 1215/2012 7 straipsnio 1 punkto b papunkčio antra įtrauka, kaip ji išaiškinta 2009 m. liepos 9 d. Sprendime *Rehder* (C-204/08, EU:C:2009:439), nes pagrindinės bylos šalių nesaisto vežimo sutartis.

22 Vis dėlto prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nurodo, kad iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos, be kita ko, iš 2021 m. gegužės 20 d. Sprendimo *CNP* (C-913/19, EU:C:2021:399) ir 2021 m. spalio 21 d. Sprendimo *T. B. ir D. (Jurisdikcija draudimo srityje)* (C-393/20, EU:C:2021:871), matyti, kad subjektas, kuris, veikdamas kaip verslininkas, įgijo skolinį reikalavimą iš silpnesnės šalies, gali remtis Reglamento Nr. 1215/2012 7 straipsniu. Atsižvelgiant į šią jurisprudenciją, galima būtų pripažinti Lenkijos teismų jurisdikciją nagrinėti ieškinį dėl verslininko iš vartotojo įgyto skolinio reikalavimo, kylančio iš vežimo oro transportu sutarties.

23 Šiomis aplinkybėmis *Sąd Okręgowy w Krakowie* (Krokuvos apygardos teismas) nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

„Ar pagal Reglamento [Nr. 1215/2012] 7 straipsnio <…> 1 punkto b papunkčio antrą įtrauką ir 7 straipsnio 5 punktą Lenkijos jurisdikcijai priklauso bylos dėl reikalavimo teisės, kurią įgijo verslininkas, kurio buveinė yra ne Lenkijos Respublikoje, pagal su vartotoju sudarytą reikalavimo perleidimo sutartį, kuria perleistas vartotojo reikalavimas kitam verslininkui, kurio buveinė taip pat yra kitoje <…> valstybėje narėje, įgyvendinimo?“

Dėl prejudicinio klausimo

Dėl klausimo, susijusio su Reglamento Nr. 1215/2012 7 straipsnio 5 punkto išaiškinimu, priimtinumo

24 *Lufthansa* pateikė klausimo, kiek jis susijęs su Reglamento Nr. 1215/2012 7 straipsnio 5 punkto išaiškinimu, nepriimtinumu grindžiamą prieštaravimą atsižvelgiant į šio klausimo hipotetinį pobūdį, nes pagrindinėje byloje nėra teigiama, kad jos padalinys Lenkijoje kaip nors yra susijęs su vežimo sutarties, iš kurios atsirado *AirHelp* skolinis reikalavimas, sudarymu.

25 Iš suformuotos jurisprudencijos matyti, kad, siekiant pateikti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui naudingą Sąjungos teisės išaiškinimą, būtina, kad nacionalinis teismas apibrėžtų su prejudiciniu klausimu susijusią faktinę ir teisinę situaciją arba bent jau išdėstytų faktines aplinkybes, dėl kurių šie klausimai iškilo. Be to, tas teismas turi nurodyti tikslias priežastis, paskatinusias jį kelti Sąjungos teisės aiškinimo klausimus ir manyti, kad būtina Teisingumo Teismui pateikti prašymą priimti prejudicinį sprendimą (žr. 1993 m. sausio 26 d. Sprendimo *Telemarsicabruzzo ir kt.*, C-320/90–C-322/90, EU:C:1993:26, 6 punktą; 2009 m.

rugsėjo 8 d. Sprendimo *Liga Portuguesa de Futebol Profissional ir Bwin International*, C-42/07, EU:C:2009:519, 40 punktą ir 2024 m. liepos 29 d. Sprendimo *LivaNova*, C-713/22, EU:C:2024:642, 54 punktą).

26 Kaip nurodyta Teisingumo Teismo procedūros reglamento 94 straipsnio a ir c punktuose, prašyme priimti prejudicinį sprendimą, be kita ko, turi būti trumpai išdėstytos reikšmingos faktinės aplinkybės ar bent jau išdėstyti faktai, kuriais grindžiami klausimai ir išdėstytos priežastys, paskatinusios prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikiantį teismą kelti klausimą dėl tam tikrų Sąjungos teisės nuostatų išaiškinimo ar galiojimo, ir jo nustatytas ryšys tarp šių nuostatų bei pagrindinėje byloje taikomų nacionalinės teisės aktų.

27 Nagrinėjamu atveju reikia priminti, kad Reglamento Nr. 1215/2012 7 straipsnio 5 punkte dėl ieškinių, susijusių su filialo, atstovybės arba kitokio padalinio veikla, numatyta specialioji jurisdikcijos taisyklė, pagal kurią jurisdikciją turi jų buvimo vietos teismas.

28 Reikia pažymėti, kad, nepaisant to, jog prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas tiek šio prašymo motyvuojamojoje dalyje, tiek Teisingumo Teismui pateiktame klausime nurodo šį 7 straipsnio 5 punktą, tas teismas nenurodo jokių faktinių duomenų apie veiksmus, susijusius su *Lufthansa* filialo, atstovybės ar kitokio padalinio veikla Lenkijoje arba jų *Lufthansa* vardu prisiimtus įsipareigojimus, pavyzdžiui, apie galimą šių subjektų dalyvavimą sudarant pagrindinėje byloje nagrinėjamą vežimo oro transportu sutartį. Nors tas teismas išsamiai nagrinėja klausimą, ar sutartis, dėl kurios atsirado atitinkama prievolė, kaip tai suprantama pagal šio reglamento 7 straipsnio 1 punktą, yra skolinio reikalavimo perleidimo ar vežimo sutartis, jis nenurodo priežasčių, paskatinusių jį kelti klausimą ir dėl šio reglamento 7 straipsnio 5 punkto aiškinimo.

29 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas tik pažymi, kad privalo savo iniciatyva patikrinti savo tarptautinę jurisdikciją nagrinėti jam pateiktą ieškinį. Nors negalima atmesti galimybės, kad atlikdamas tokį tikrinimą jis gali išnagrinėti Reglamento Nr. 1215/2012 7 straipsnio 5 punkte numatytą jurisdikcijos pagrindą, vis dėlto Teisingumo Teismas turėtų turėti pakankamai informacijos, kad įsitikintų, jog prašomas Sąjungos teisės išaiškinimas yra susijęs su pagrindinėje byloje nagrinėjamo ginčo aplinkybėmis ar dalyku.

30 Šiuo atveju tokios informacijos trūksta. Todėl tiek, kiek prejudicinis klausimas susijęs su Reglamento Nr. 1215/2012 7 straipsnio 5 punkto išaiškinimu, jis yra nepriimtinas.

Dėl esmės

31 Savo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Reglamento Nr. 1215/2012 7 straipsnio 1 punkto b papunkčio antra įtrauka turi būti aiškinama taip, kad pagal šią nuostatą valstybės narės teismas turi jurisdikciją nagrinėti ginčą, susijusį su ieškiniu dėl kompensacijos, kurį bendrovė, perėmusi keleivio skolinį reikalavimą, kylantį vykdant su oro vežėju sudarytą vežimo sutartį, pareiškė tam oro vežėjui, įsisteigusiam kitos valstybės narės teritorijoje.

32 Pirmiausia reikia priminti, viena vertus, kad Reglamentu Nr. 1215/2012 siekiama jurisdikcijos taisyklėmis, kurios turi būti ypač nuspėjamos, suvienodinti nuostatas dėl jurisdikcijos kolizinių normų civilinėse ir komercinėse bylose. Taigi, šiuo reglamentu siekiama teisinio saugumo tikslo – sustiprinti Europos Sąjungoje įsisteigusių asmenų teisinę apsaugą, sudarant sąlygas ir

ieškovui lengvai nustatyti teismą, kuriame jis galėtų iškelti bylą, ir atsakovui numatyti teismą, kuriame jam gali būti iškelta byla (2024 m. balandžio 11 d. Sprendimo *Credit Agricole Bank Polska*, C-183/23, EU:C:2024:297, 40 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

33 Kita vertus, Reglamento Nr. 1215/2012 II skyriuje numatyta bendros jurisdikcijos priskyrimo sistema yra pagrįsta bendrąja taisykle, įtvirtinta jo 4 straipsnio 1 dalyje, pagal kurią asmenims, kurių nuolatinė gyvenamoji (buveinės) vieta yra valstybėje narėje, ieškiniai turi būti pareiškiami tos valstybės narės teismuose, neatsižvelgiant į šių asmenų pilietybę. Tik kaip šios bendrosios atsakovo gyvenamosios vietos teismo jurisdikcijos taisyklės išimtis šio reglamento II skyriaus 2 skirsnyje numatytos kelios specialiosios jurisdikcijos taisyklės, tarp kurių yra suformuluotoji šio reglamento 7 straipsnio 1 punkto b papunkčio antroje įtraukoje (2023 m. rugsėjo 14 d. Sprendimo *EXTÉRIA*, C-393/22, EU:C:2023:675, 27 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

34 Pagal toje nuostatoje įtvirtintą specialiąją jurisdikcijos taisyklę teismas, turintis jurisdikciją nagrinėti paslaugų teikimo sutartimi grindžiamą ieškinį, yra valstybės narės, kurioje pagal sutartį paslaugos buvo arba turėjo būti suteiktos, teismas.

35 Iš jurisprudencijos taip pat matyti, kad Reglamento Nr. 1215/2012 7 straipsnio 1 punkto b papunkčio antroje įtraukoje įtvirtinta specialioji jurisdikcijos taisyklė įgyvendina artimumo siekį ir yra pagrįsta glaudaus sutarties ir sprendimą dėl jos turinčio priimti teismo ryšio buvimu (šiuo klausimu žr. 2023 m. rugsėjo 14 d. Sprendimo *EXTÉRIA*, C-393/22, EU:C:2023:675, 29 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

36 Atsižvelgiant būtent į šiuos argumentus reikia nustatyti, ar tai, kad iš vartotojo ir verslininko sudarytos vežimo oro transportu sutarties vykdymo kylantį skolinį reikalavimą vartotojas perleido bendrovei, kuri specializuojasi oro transporto keleivių skolų išieškojimo srityje, gali užkirsti kelią taikyti Reglamento Nr. 1215/2012 7 straipsnio 1 punkto b papunkčio antrą įtrauką siekiant nustatyti teismą, turintį jurisdikciją nagrinėti ieškinį dėl kompensacijos, kurį skolinį reikalavimą perėmusi bendrovė pareiškė oro vežėjui.

37 Kaip matyti iš šio sprendimo 35 punkto, šio 7 straipsnio 1 punkto b papunkčio antroje įtraukoje numatyta specialioji jurisdikcijos taisyklė turi ne apsaugoti silpnesniąją sutartinių santykių šalį, nes ji nebuvo nustatyta atsižvelgiant į sutarties šalių statusą, o yra grindžiama glaudaus ryšio tarp teismo, į kurį kreiptasi, ir atitinkamos sutarties egzistavimu. Šiomis aplinkybėmis tai, kad vartotojo skolinis reikalavimas dėl kompensacijos buvo perleistas verslininkui, neturi įtakos tos taisyklės taikymui.

38 Kaip Teisingumo Teismas pažymėjo nagrinėdamas ginčą dėl skolinių reikalavimų bylose dėl civilinės teisės pažeidimų, delikto arba kvazidelikto, tai, kad pradinis kreditorius reikalavimo teisę perleido kitam asmeniui, savaime negali turėti reikšmės nustatant jurisdikciją turintį teismą (šiuo klausimu žr. 2013 m. liepos 18 d. Sprendimo *ÖFAB*, C-147/12, EU:C:2013:490, 58 punktą ir 2015 m. gegužės 21 d. Sprendimo *CDC Hydrogen Peroxide*, C-352/13, EU:C:2015:335, 35 punktą).

39 Analogiškai ginčas dėl skolinio reikalavimo, atsiradusio vykdant paslaugų teikimo sutartį, ir toliau lieka glaudžiai susijęs su atitinkamos prievolės vykdymo vieta, t. y. su valstybe nare, kurioje pagal šią sutartį paslaugos buvo arba turėjo būti suteiktos, kaip tai suprantama pagal minėto 7 straipsnio 1 punkto b papunkčio antrą įtrauką, nepaisant to kad šis reikalavimas buvo perleistas trečiajam asmeniui.

40 Toks aiškinimas leidžia užtikrinti teisinį saugumą ir nuspėjamumą, be kita ko, atsakovui, kiek tai susiję su teismų jurisdikcija, o to, kaip matyti iš Reglamento Nr. 1215/2012 15 ir 16 konstatuojamųjų dalių, yra juo ir siekiama, nes teismas, turintis jurisdikciją nagrinėti tokį ieškinį, visada bus vietos, kurioje pagal sutartį paslaugos buvo arba turėjo būti suteiktos, teismas, neatsižvelgiant į tai, ar buvo perleistas iš šios sutarties kylantis skolinis reikalavimas.

41 Šiuo atveju iš Teisingumo Teismo turimos bylos medžiagos matyti, kad *AirHelp* įgijo skolinį reikalavimą, kylantį iš vartotojo ir *Lufthansa* sudarytos vežimo oro transportu sutarties, dėl šios oro transporto bendrovės vykdyto skrydžio iš Krokuvos į Nicą (Prancūzija) su persėdimu Miunchene (Vokietija) atidėjimo, tačiau tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

42 Kadangi orlaivio išvykimo vieta atitinka vieną iš pagrindinių paslaugų, kurios yra šios sutarties dalykas, teikimo vietų, ir užtikrina pagal specialiąsias jurisdikcijos taisykles, įtvirtintas Reglamento Nr. 1215/2012 7 straipsnio 1 punkte, reikalaujamą glaudų ryšį tarp šios sutarties ir teismo, kurio veiklos teritorijoje yra ši vieta, Lenkijos teismai turi jurisdikciją nagrinėti ieškinį pagrindinėje byloje (šiuo klausimu žr. 2022 m. vasario 3 d. Sprendimo *LOT Polish Airlines*, C-20/21, EU:C:2022:71, 20 punktą).

43 Nei pagrindinėje byloje nagrinėjamos skolinio reikalavimo perleidimo sutarties ypatumai, nei sutartinių santykių tarp ginčo šalių nebuvimas negali paneigti šios jurisdikcijos.

44 Pirma, tai, kad, kaip matyti iš nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą, pagal atitinkamą skolinio reikalavimo perleidimo sutartį jį perleidžiantis vartotojas pagal Lenkijos teisę neperleidžia savo procesinių teisių jį perimančiam verslininkui, neturi reikšmės taikant Reglamento Nr. 1215/2012 7 straipsnio 1 punkto b papunkčio antroje įtraukoje numatytą jurisdikcijos taisyklę. Ši taisyklė grindžiama atitinkama prievole, t. y. ginčo dalyku, apibrėžtu kaip atitinkamos sutarties dalykas, nes pagal skolinio reikalavimo perleidimo sutartį perėmėjui tik suteikiama teisė pareikšti ieškinį.

45 Antra, dėl aplinkybės, kad pagrindinės bylos šalys nėra tiesiogiai saistomos sutarties, kurią nurodė tiek prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, tiek savo rašytinėse pastabose *Lufthansa*, reikia pažymėti, kad kadangi perleidimo sutartimi perėmėjui suteikiamos teisės, kurias perleidėjas turi vežėjo atžvilgiu, taigi ir teisė pradėti skolos, kylančios iš vežimo oro transportu sutarties, susigrąžinimo procedūrą, ši aplinkybė taip pat netrukdo taikyti šioje nuostatoje numatytos jurisdikcijos taisyklės.

46 Atsižvelgiant į visus šiuos argumentus, į pateiktą klausimą reikia atsakyti, kad Reglamento Nr. 1215/2012 7 straipsnio 1 punkto b papunkčio antra įtrauka turi būti aiškinama taip, kad pagal šią nuostatą valstybės narės teismas turi jurisdikciją nagrinėti ginčą, susijusį su ieškiniu dėl kompensacijos, kurį bendrovė, perėmusi keleivio skolinį reikalavimą, kylantį vykdant su oro vežėju sudarytą vežimo sutartį, pareiškė tam oro vežėjui, įsisteigusiam kitos valstybės narės teritorijoje, jei tas teismas yra vietos, kurioje pagal šią sutartį paslaugos buvo arba turėjo būti suteiktos, teismas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

47 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (aštuntoji kolegija) nusprendžia:

2012 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1215/2012 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo 7 straipsnio 1 punkto b papunkčio antra įtrauka

turi būti aiškinama taip:

pagal šią nuostatą valstybės narės teismas turi jurisdikciją nagrinėti ginčą, susijusį su ieškiniu dėl kompensacijos, kurį bendrovė, perėmusi keleivio skolinį reikalavimą, kylantį vykdant su oro vežėju sudarytą vežimo sutartį, pareiškė tam oro vežėjui, įsisteigusiam kitos valstybės narės teritorijoje, jei tas teismas yra vietos, kurioje pagal šią sutartį paslaugos buvo arba turėjo būti suteiktos, teismas.

Parašai.